

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אידית קליימן-בלק

תובעת: יבגניה (ורוניקה) מרקובסקי (שוסטק)

- נ ג ד -

נתבעים: 1. מקיף שירותי אינטרנט בע"מ
2. אריה שיפריס
3. שלמה שיפריס

פסק דין

	1
	2
<u>רקע כללי וטענות הצדדים</u>	3
1. עסקינן בתביעה קטנה המוגשת בהתבסס על הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק	4
ושירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" או "חוק הספאס"), על סך של 7,000 ש"ח בגין	5
משלוח שבע הודעות פרסומיות: שש מתוכן באמצעות הודעה אלקטרונית לתיבת המייל של	6
התובעת ואחת באמצעות מסרון (SMS) שנשלח למכשיר הנייד של התובעת.	7
2. במסגרת זו, גורסת התובעת כי בין התאריכים 07/09/15-09/12/15 התקבלו בתיבת המייל	8
שלה, שש הודעות פרסומת מהנתבעים שנשלחו באמצעות הודעה אלקטרונית, וביום	9
20/09/15, נשלח דבר פרסומת למכשירה הנייד באמצעות הודעת SMS. לטענתה, מעולם לא	10
נתנה לנתבעים את הסכמתה לקבל דברי פרסומת כלשהם, מעולם לא נרשמה לשירות כלשהו	11
מטעם הנתבעים וכלל לא הכירה אותם עד אשר החלה להתחקות אחר זהות המפרסם אשר	12
שלח לה את דברי הפרסומת.	13
3. עוד גורסת התובעת כי כל ההודעות שנשלחו אליה הינן בניגוד לחוק שכן לא צויין בכותרת	14
כי מדובר בדבר פרסומת וכי הנתבעים ניסו להסתיר ולטשטש את זהותם על מנת להקשות	15
האפשרות להתחקות אחר עקבותיהם ועל כן נאלצה התובעת להיכנס ללינקים (קישורים	16
לאתר האינטרנט) שנשלחו אליה על מנת להגיע "לדף נחיתה" שנועד להשאר פרטים ובדרך	17
זו להתוודע לזהות הגורם השולח.	18
4. לטענתה, כך ארע גם באשר למסרון שנשלח לנייד; על מנת להתחקות אחר זהות השולח,	19
נאלצה התובעת להשיב להודעת ה-SMS על מנת שנציגה של הנתבעים תשוב אליה טלפונית,	20
או אז הקליטה התובעת את השיחה וכך איתרה את זהות השולח.	21

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

5.	מנגד, גורסים הנתבעים כי שניים מתוך שש ההודעות שנשלחו לדוא"ל של התובעת, נשלחו מדומיין (שם תחום) שאינו בבעלותם. במסגרת זו, הודה נציג הנתבעים במעמד הדיון כי הנתבעת אכן שלחה ארבעה דברי פרסומת לתיבת המייל של התובעת וכן את הודעת ה-SMS שנשלחה למכשיר הנייד שלה. יחד עם זאת, טוענים הנתבעים להגנתם כי כל ההודעות שנשלחו אל התובעת נשלחו כדין וזאת מאחר והתובעת נרשמה לאתר החברה במהלך 12/2014, לצורך קבלת הצעה לקרן השתלמות ובמסגרת הרישום שביצעה באתר, אישרה את הסכמתה לקבלת הצעות פרסומיות בעתיד.	1	2	3	4	5	6	7
6.	עוד טוענים הנתבעים כי התובעת הינה תובעת "סדרתית" של "תביעות ספאם", המתפרנסת למחייתה מתביעות אלו ואף נרשמה במכוון לאתריה, על מנת לקבל הצעות פרסומיות, מה שמספק עבורה את האמתלה להגיש תביעות על פי החוק. הנתבעים מוסיפים כי בנקל יכלה התובעת, זה מכבר, להסיר עצמה מרשימת הדיוור על ידי לחיצה על קישור שצורף להודעות המייל ואולם בחרה לא לעשות זאת במטרה להגדיל את סכום התביעה. במסגרת זו, טוענים הנתבעים כי התובעת עשתה כל שלאל ידה על מנת להכשילם, שכן ניסתה לשוב ולהירשם לאתרים שבניהולם, גם לאחר שכבר הסירה את שמה.	8	9	10	11	12	13	14
		15						
	<u>דיון והכרעה</u>	16						
7.	במסגרת הצגת טענות הצדדים והפולגות שבמחלוקת, ניתן לסכם ולומר כי אין מחלוקת בנוגע לעובדה כי מתוך שבע הודעות שנשלחו אל התובעת, חמש מתוכן אכן נשלחו על ידי הנתבעים דנן (ראה עדות נציג הנתבעים בעמ' 2 לפרוטוקול), ואין גם חולק כי מדובר "בדבר פרסומתי" כהגדרתו בחוק (ראה תוכן הודעות המייל בדבר הצעות מגוונות משוק הביטוח על שלל ענפיו). בנוסף, אין מחלוקת כי התובעת לא ניסתה להסיר את שמה מרשימת התפוצה באמצעות הלינק המופיע בסוף כל הודעת מייל כאמור (ראה עדותה בעניין זה בעמ' 4 לפרוטוקול).	17	18	19	20	21	22	23
8.	בנסיבות אלו, יחולק הדיון להלן לשתי סוגיות עיקריות: סוגיית החבות, במסגרתה תיבחן השאלה האם הנתבעים הפרו כלפי התובעת את הוראות החוק וככל שהשאלה על כך תיענה בחיוב- נעבור לדיון בסוגיית גובה הפיצוי לו זכאית התובעת, ככל שתמצא זכאית.	24	25	26				
9.	סוגיות אלו ידונו להלן על פי סדרן;	27						
		28						
	<u>סוגיית החבות</u>	29						
10.	יריעת המחלוקת בסוגיית החבות וההפרה הנטענת של החוק על ידי הנתבעים מתמקדת בשתי סוגיות עובדתיות כדלקמן:	30						
		31						

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 א. האם ביחס לשתי ההודעות שבמחלוקת, עלה בידי התובעת להוכיח כי הן אכן נשלחו אליה על ידי הנתבעים דנן ו/או מי מטעמם; 2
- 3 ב. האם בטרם משלוח ההודעות נשוא התביעה, נרשמה התובעת לאתר של הנתבעים ובמסגרת זו האם נתנה התובעת הסכמתה לקבל דיוור הכולל דברי פרסומת. 4
- 5 האם הוכיחה התובעת את הזיקה בין שתי ההודעות אשר במוקד המחלוקת לבין הנתבעים?
- 6 11. בכתב התביעה נטען כי הכתובת ממנו נשלחו ההודעות שבמחלוקת, רשומה על חברה להסתרת בעלות על דומיינים, אולם בשל תוכנה ועיצובה של ההודעה (הזהים לעיצוב של דף הנחיתה השייך לנתבעים), ניתן להקיש ולומר כי מדובר באותו המפרסם. הנתבעים הכחישו בעלות על כתובת זו וטענו כי הם אחראים רק לארבעת דברי הפרסומת שנשלחו מהדומיין שלהם. 7 8 9 10
- 11 12. במחלוקת זו, באתי למסקנה כי ידה של התובעת על התחזונו; בניגוד ליתר ארבע ההודעות שנשלחו מכתובות דוא"ל אשר בעניינן איתרה התובעת וצירפה תיעוד הקושר כתובות הדוא"ל לנתבעים (בעלות על הדומיין), לא צלחה התובעת בקשר לשתי ההודעות שבמחלוקת, להצביע על הזיקה בין לבין הנתבעים דנן, וכידוע הנטל בעניין זה רובץ לפתחה. 12 13 14
- 15 13. עיצוב דומה לדברי הפרסומת האחרים שנשלחו על ידי הנתבעים, אין בהם סג. יש להוכיח בצורה פוזיטיבית, ולא על דרך ההיקש או הסברה, את הקשר בין כתובת הדוא"ל ממנה התקבלה ההודעה האלקטרונית, לבין השולח כנגדו מוגשת התביעה על פי החוק. אין דבר בתוכן "דבר הפרסומת" הקושר אליו בהכרח את הנתבעים ואף לא הוכח כי בעלי כתובת הדוא"ל ממנו נשלחו שתי ההודעות שבמחלוקת, פועל מטעם הנתבעים ו/או עבורם. 16 17 18 19
- 20 14. נותרנו, אפוא, עם חמש מתוך השבע, אשר בעניינן אין מחלוקת כי הן אכן נשלחו על ידי הנתבעים ומשכך המשך הדיון להלן יתייחס אליהן בלבד. 21 22
- 23 האם הוכיחו הנתבעים כי במקרה דנן ניתנה הסכמתה של התובעת לקבלת דברי הפרסומת ?
- 24 15. סעיף 30א (ב) לחוק, מעגן את האיסור לשלוח דברי פרסומת בלא הסכמתו המפורשת של הנמען וקובע בזו הלשון: 25
- 26 "...לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה
- 27 מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה
- 28 מוקלטת..." (הדגשה שלי- א.ב.) 29
- 30 16. זהו הכלל, ולו חריגים הקבועים בסעיף 30א(ג), אשר רק בהתקיים כולם במצטבר יהיה המפרסם פטור מאחריות, אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען מבעוד מועד, ואולם אין טעם לדון בהם שהרי אין חולק כי חריגים אלו אינם חלים בענייננו. 31 32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

17. אם כן, מה שדורש הכרעה, היא השאלה האם מתקיימים תנאי הכלל, קרי: האם ניתנה הסכמה מפורשת של התובעת למשלוח דבר פרסומת. לענייננו, רלוונטית אך ורק החלופה של "הודעה אלקטרונית" מבין ארבע החלופות המוזכרות בסעיף.
18. "הודעה אלקטרונית" הוגדרה בסעיף 30א (א) כדלקמן: " מסר בזק מקודד המועבר ברשת האינטרנט אל נמען או קבוצה של נמענים וניתן לשמירה ולאחזור בדרך ממוחשבת".
19. בפסד דינו של כב' השופט גרוסקופף בעניין תצ (מרכז) 1862-11-12 יוסף טויסטר נ' גוגל בע"מ מיום 18/9/2014, (להלן: " פרשת גוגל") פירש בית המשפט את הוראת החוק הקובעת: "ניתן לשמירה ולאחזור בדרך ממוחשבת", בהתייחס למשלוח דבר פרסומת, בזו הלשון: "סבורני שניתן לקרוא תנאי זה כמצבי דרישה לכך שידובר בדבר פרסומת אשר נשלח, התקבל ונשמר באמצעות מערכת דואר אלקטרוני ודוק, כמובהר לעיל, כמעט כל מסר המופיע על מסך המחשב או צד טלפון נייד ניתן לשמירה אלקטרונית, ואולם רק בחלק מהמקרים המסר הועבר למערכת דואר אלקטרוני, דהיינו באמצעות תוכנה המיועדת לקבלה, לשליחה ולניהול של מסרים מסוג זה על פי רצון המשתמש..." (הדגשה שלי- א.ב.)
20. אמנם פסק הדין מתייחס להוכחת אופן משלוח של "דבר פרסומת" על ידי המפרסם, ואולם אותו הרציונל חל לגבי הוכחת אופן הקבלה של "הסכמה מפורשת מראש של הנמען" אשר אף היא צריכה להינתן "בהודעה אלקטרונית" בהתאם לסעיף 30א(ב). לפיכך, הפרשנות של המונח "הודעת אלקטרונית" הניתנת "לשמירה ולאחזור בדרך ממוחשבת" בהתאם להגדרה בחוק, חלה הן לעניין אופן משלוח "דבר הפרסומת" והן לעניין אופן קבלת "הסכמה מפורשת של הנמען".
21. ומן הכלל אל הפרט; גורסים הנתבעים בסעיף 3 לכתב הגנתם כי התובעת נרשמה לאתר ונתנה הסכמתה לקבל דברי פרסומת. כתימוכין לטענתם, הגישו הנתבעים במעמד הדיון "פלט מחשב" המציג טבלה ובה פרטיה של התובעת, הכוללים: את שמה, מספר הנייד שלה, כתובת הדוא"ל, אישור לקבלת דיוור ותאריך הרשמה לכאורה (ביום 15/12/2014 עם ציון שעת ההרשמה). לטענת הנתבעים, פלט זה הופק מתוך מאגר הנתונים שלהם ומשכך הוא מעיד כי התובעת נתנה הסכמתה לקבל דיוור פרסומי.
22. מנגד, מכחישה התובעת את הרישום לאתר הנתבעים וטוענת כי ניתן בנקל לזייף את "פלט המחשב" שהוצג, ואין בכוחו להעיד על ביצוע ההרשמה לאתר הנתבעים בזמן אמת. לשיטתה, הפרטים המצויים במסמך זה ממילא מצויים גם בכתב התביעה ועשויים היו להילקח משם.
23. לאחר בחינת טענות הצדדים ועיון "בפלט המחשב" שהוצג, באתי למסקנה כי מסמך זה אינו יכול להוות ראיה לאמיתות ולאוטנטיות הרישום של התובעת בזמן אמת לאתר הנתבעים ולמתן הסכמתה. עיון במסמך מעלה כי מדובר במסמך מעובד של הנתבעת, אשר הוכן לצורך

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1	ההליך המשפטי ואף הוצג רק במעמד הדיון, ללא כל אינדיקציה לזהות עורך המסמך ו/או
2	מועד עריכתו. על פניו עולה כי אין מדובר בראיה בלתי אמצעית מתוך תוכנת המחשב
3	המתרגמת את פעולת הרישום שקיבל המחשב בזמן אמת. אדרבא, המסמך הנ"ל אף אינו
4	מציין את כתובת ה- ip ממנה נעשה הרישום, אשר אחר עקבותיה ניתן היה להתחקות.
5	מסקנתי זו מתיישבת עם הסברו של נציג הנתבעים בנוגע לטיבו של המסמך כפי שציין בעמי
6	2 לפרוטוקול: " מה שאני מציג זה צילום מאגר הנתונים שלנו. זו שאילתא".
7	24. אם לא די בכך, במעמד הדיון בפניי, טען נציג הנתבעים בעמ' 4 לפרוטוקול כי: " יש לי כתובת
8	ה- IP ואת מילת החיפוש שעשתה בגוגל, היא ישבה במחשב וחיפשה מידע על קרן השתלמות,
9	היא גלשה לתוך האתר שלנו ויש לנו את מסלול הגלישה שלה, הכל נמצא אצלנו במחשב.
10	אשמח להביא את זה..."
11	25. מאחר ונטל הראיה להוכחת מתן הסכמת הנמען לקבלת דברי פרסומת, רובץ לפתחו של
12	המפרסם והנתבעים מודים כי בידיהם ראיות חותכות לכך- נשאלת מאליה השאלה מדוע
13	הנתבעים לא השכילו לצרף ראיות אלו לכתב הגנתם או למצער להציגן במעמד הדיון?
14	לנתבעים הפתרוניים.
15	26. ראה בעניין זה תאמ (פ"ת) 13-05-36459 עדי מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ,
16	(פורסם בנבו: 02/04/15), גם שם נקבע כי "פלט מחשב" בדומה לזה שהוצג בענייננו, אינו
17	מהווה ראיה ממשית לכך שהתובע נרשם לקבלת דברי הפרסומת:
18	"...כל שצורך על ידי הנתבעים לתמיכה בטענה כי התובע נרשם ו/או הסכים
19	לקבל דברי פרסומת, הוא "פלט מחשב" (נספח ה' לתצהיר הנתבע 2), הכולל
20	רשימת כתובות מייל, תאריכים, שעות ומס' ID. הנתבע 2 טען בחקירתו
21	הנגדית שמדובר בצילום מסך של מערכת מחשובית שהייתה ברשות הנתבעת
22	1 בעת הרלבנטית (ע"מ 12 שורה 13 לפרוטוקול). אין בידי לקבל טענה זו,
23	שאינה אלא הסקת מסקנה סובייקטיבית, ללא כל תימוכין ובדל ראיה.
24	<u>בנוסף- נספח ה' הנ"ל אינו מהווה 'רשומה מוסדית' ואף לא נטען להיותו כזה,</u>
25	<u>ומשכך- לא ניתן להסתמך עליו כראיה לאמיתות הרישום בו. יצוין, בהקשר</u>
26	<u>זה, כי מעיון במסמך עולה כי נמחקו ממנו פרטים ולא ברור מה מקורו, כיצד</u>
27	<u>הופק, על ידי מי ואימתי, ואף בכך שי לכאורה כדי לפגוע באמינותו ובאמיתות</u>
28	<u>תוכנו. הנתבעים גם לא צירפו חו"ד מומחה מחשבים ו/או אינטרנט מטעמם,</u>
29	<u>שיכול היה לשפוך אור על התוכנה בה השתמשו ו/או על אופן הרישום הנטען</u>
30	<u>של התובע לקבלת דיוור פרסומי. המשמעות של חסר זה מקבלת משנה תוקף</u>
31	באשר הנתבעים לא נתנו כל טעם או הסבר לאי צירוף חו"ד כאמור..."

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

27. אשר על כן, באתי למסקנה כי מסמך זה אינו עולה בקנה אחד עם הפרשנות שניתנה בפרשת גוגל בנוגע "להודעה אלקטרונית", לפיה יש להוכיחה "באמצעות תוכנה המיועדת לקבלה, לשליחה ולניהול של מסרים מסוג זה". 1
28. מעבר לצורך, אבקש להתייחס לטענת הנתבעים בסעיף 2 לכתב הגנתם, לפיה הנתבעת 1 מחזיקה במאגר נתונים רשום כדין ואף מציינת את מספרו. וראה דברי נציג הנתבעת בעמ' 2 לפרוטוקול: " יש לנו מאגר נתונים במשך עשר שנים נאסף. מאגר הנתונים רשום בהתאם לכל התקנות. הוא חייב רישום על פי חוק והמאגר שלנו רשום כחוק". משכך, למעשה הנתבעת מודה כי היא מנהלת מאגר מידע רשום כפי שנקבע בסעיף 8 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. מאחר והנתבעת 1 מעידה על עצמה בסעיף 1 לכתב הגנתה כי "הינה חברת אינטרנט הפועלת מעל 10 שנים והינה חלוצה בתחום השיווק באינטרנט" יש להניח כי חובת רישום מאגר המידע שברשותה הינה מכח סעיף 8(ג)5 לחוק הגנת הפרטיות המחייב בעל מאגר מידע ברישום בפנקס מאגרי המידע, אם המאגר משמש שירותי דיוור ישיר כאמור בסעיף 17 לחוק. סעיף 17 לחוק בסימן ב' העוסק בדיוור ישיר, מטיל על בעל מאגר מידע המשמש לשירותי דיוור ישיר, חובה להציג רישום המציין את המקור ממנו קיבל אוסף נתונים המשמש לצורך מאגר המידע ומועד קבלתו. ספק בעיניי האם המסמך שהוצג, אכן עומד בתנאי דרישה זו. מכל מקום, הנתבעים לא טרחו להביא לעדות מטעמם את מנהל מאגר המידע כמשמעו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות להוכחת הטענה בדבר רישום מוקדם של התובעת לאתר ומתן הסכמתה לקבל דברי פרסומת בפרט. 2
29. סיכום ביניים: התובעת הוכיחה כי ביחס לחמש הודעות פרסומת, אשר אין חולק כי נשלחו אליה על ידי הנתבעת 1, הפרה הנתבעת 1 את הוראות החוק, שכן הנתבעת לא צלחה להוכיח כי התובעת נרשמה לאתר והנתנה הסכמתה לקבלת דברי הפרסומת. 3
- סוגיית שיעור הפיצוי לו זכאית התובעת** 4
30. משהשבנו בחיוב על שאלת החבות בהתאם לדיון שערכנו לעיל, נותר כעת להכריע בסוגיית גובה הפיצוי לו זכאית התובעת. 5
31. סכום הפיצוי, נועד להרתיע מפני הפרת החוק, ולהפוך את הגשת התביעה לכדאית. ראה בעניין זה: רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (פורסם בנבו: 27.07.14) 6
- "...בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, **ממנה** 7
- כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים...** 8

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

32. בענייננו, עיון במערכת "נט המשפט" העלה כי רק בשלושת החודשים הראשונים של שנת 2016, הגישה התובעת דן 12 תביעות קטנות בסוגיה של "דואר זבל" בבתי משפט שונים (ת"א, נתניה וחדרה), אשר שתיים מתוכן התנהלו בפניי במהלך פגרת הקיץ (השישית והעשירית במספר מבין 12 התביעות לפי סדר הגשה כרונולוגי).
33. בנסיבות אלו, בהחלטתי מיום 4/9/16 התבקשה התובעת ליתן התייחסותה לנקודה זו, והתובעת הגישה תגובתה למחרת במסגרתה הודתה כי אכן הגישה בשנת 2016, 12 תביעות קטנות, כולן בשל הפרות של סעיף 30א לחוק התקשורת, לטענתה במסגרת מלחמתה במה שהפך לדבריה, "למכת מדינה" "ומגיפה של ממש" במטרה למגר את תופעת הספאם. עוד גורסת התובעת כי בהתאם ליעוץ משפטי שקיבלה, הינה רשאית להגיש בכל אחד מבתי משפט השלום 5 תביעות קטנות ועל כן סברה כי אינה מוגבלת במכסה זו ביחס לכל בתי המשפט בכללם.
34. אין בידי לקבל טענה זו. הגשת 12 תביעות בשלושת החודשים הראשונים של שנת המשפט הנוכחית, עומדת בניגוד גמור להוראות סעיף 60(ב) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984, בהצטרף לתקנה 3 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין) התשל"ז 1976, המגביל תובע להגיש חמש תביעות קטנות בשנה.
35. מגבלה זו נועדה, בין היתר, ליצור חלוקה שוויונית של הזמן השיפוטי, שהינו כידוע משאב ציבורי יקר ערך, המסור לנחלת הכלל, על מנת לאפשר לכל תובע אקראי ומזדמן לממש זכויותיו במסגרת הערכאה הייחודית של בית משפט לתביעות קטנות, ונועדה למנוע מצב בו ערכאה זו, תהפוך מנת חלקם הפרטית של "תובעים סדרתיים" בלבד. אפנה בעניין זה לדבריו של כב' השופט טל חבקין בסעיף 12 לפסק דינו בעניין תק (ת"א) 52946-09-14 ורקשטל נ' פלאפון תקשורת בע"מ מיום 19/4/2015.
36. יתרה מזאת, בבואו של תובע לקבל סעד מבית המשפט, לא כל שכן בתביעה מסוג זה בה נוטל התובע על עצמו תפקיד של שליח הציבור הפועל לתועלת כלל הציבור, חלה עליו חובה מוגברת לפעול בתום לב ובניקיון כפיים. בענייננו, הצהירה התובעת בסיפא לכתב התביעה על הגשת חמש תביעות בלבד בעוד שכבר במועד הגשתה של תביעה זו, ביום 25/1/2016, היא הייתה השישית במספר, ועוד היד נטויה שכן לאחריה כאמור נוספו עוד שש. בסוגיית תום הלב, אבקש להפנות לסעיף 10 לפסק דינו של כב' השופט עמית יריב בתק (ת"א) 67741-12-14 ורדי נ' פורת פורסם מיום 11/12/2015 וכן סעיף 9 לפסק דינו של כב' השופט טל חבקין בתק (ת"א) זילברג נ' קניה טובה באינטרנט מיום 11/3/2015.
37. אם לא די בכך, אזי שתדירות הגשתן של 12 תביעות לפי "חוק הספאם" רק ברבעון הראשון של השנה הנוכחית, מעלה יותר מחשד ממשי כי התובעת דן עושה שימוש בחוק הספאם "כקרדום לחפור בו", ומטעמים של שיקולי רווח אישי. בעניין זה אפנה להלכת **גלסברג**, הנ"ל פסקה י"ד:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-49982 מרקובסקי נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "החוק קובע כי יש לשלם את סכום הפיצויים לנפגע הקונקרטי, דהיינו –
2 מגיש התובענה; וכאמור, לא בכדי, שכן התובע השקיע זמנו ומרצו בדבר,
3 ואף אם עשה כן מספר פעמים – וכידוע, בבית משפט לתביעות קטנות מוגבל
4 התובע לחמש תביעות בשנה (סעיף 60(ב) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-
5 1984) – הדבר עודו בא בגדר שירות לאינטרס הציבורי ולתכלית החקיקה,
6 שהיא צמצום תופעת ה-spam. אולם, אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול
7 דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל, כי תובע פלוני
8 מייצר תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות רווח
9 אישי, ועל כן לתקבל תביעתו בשיעור מופחת..."(הדגשה שלי- א.ב.)
- 10 38. בנסיבות אלו, ובהצטרף לעובדה כי התובעת לא טרחה להסיר את שמה ממאגר הנתונים הגם
11 שדברי הפרסומת אפשרו לה לעשות כן, באתי למסקנה כי זהו "המקרה המיוחד" המצדיק
12 הפחתת גובה הפיצוי מהרף העליון שמקנה החוק.
- 13 39. סוף דבר, התביעה מתקבלת באופן חלקי בלבד. הנתבעים ישלמו לתובעת סך של 1,500 ש"ח.
14 הסכומים ישולמו תוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום פסק
15 הדין ועד התשלום בפועל.
- 16 40. בהתאם לתקנה 16 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין) התשל"ז 1976, רשאים
17 הצדדים להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין בתוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין, לבית
18 המשפט המחוזי בתל אביב.
- 19 41. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.
20
21
22 ניתן היום, ז' אב תשע"ו, 11 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.
23

אידית קליימן-בלק, שופטת

24

25